VŠENORSKÝ ZPRAVODAJ

červenec - srpen č. 4/1986
ročník XXV

Internacionální charakter SNP

Národně osvobozenecké protifašistické povstání na Slovensku bylo zahájeno 29.srpna 1944. Povstání předcházela dlouholetá politická příprava vedená KSS a demokratickými silami. Od roku 1943 řídila politické a organizační přípravy SNP Slovenská národná rada, SNR, jejímiž hlavními představiteli byli slovenští komunisté K. Šmidke, G. Husák a L. Novomeský.

SNR si pro přípravu povstání vytvořila pomocný orgán Vojenské ústředí SNR, v jehož čele stál podplukovník J. Golian. Bezprostředním podnětem

k povstání byly akce partyzánů na středním Slovensku, kteří 25. - 29. srpna obsadili města a vesnice na protest proti žádosti slovenské fašistické vlády, aby německá armáda obsadila Slovensko.

29. srpna po výzvě podplukovníka Goliana se přidala k partyzánům většina vojenských posádek, takže vznikla jednotná fronta protifašistických ozbrojených složek na Slovensku. Jménem slovenského lidu převzala na osvobozeném území moc Slovenská národní rada.

V období povstání bojovalo asi 60.000 vojáků a 15 - 20.000 partyzánů. Přibližný počet příslušníků jiných národů: 3.000 sovětských občanů, 2.000 Čechů, 700 Maďarů, 250 Francouzů, 200 Němců, 100 Poláků, 80 Jugoslávců, 50 Američanů a Angličanů, 50 Rumunů, 40 Bulharů a další.

Slovenské národní povstání znamenalo nedílnou součást světového protifašistického boje; položilo základy lidově demokratické moci, začalo proces národní a demokratické revoluce v ČSR a probojovalo zásady vztahů Čechů a Slováků na podkladě boje o společný stát.

Zdeněk Wiesner

Nové komise místního národního výboru

Na ustavujícím plenárním zasedání MNV dne 24. června 1986 (o kterém jsme psali v minulém čísle) byly zvoleny nové komise MNV v tomto složení :

Komise finančně plánovací
předseda Ing. Horák Miloš, tajemník Horčičková Hana, poslankyně Macháčková Zdenka, členové Dolejší Josef a Ing. Hnízdilová Dana, aktivisté Ing. Pokorná Hana, Pokorná Blanka, Poupětová Jitka, Činčera František

Komise pro výstavbu a zemědělství
předseda Jedlička Břetislav Ing. CSc., tajemník Pajdla Vladislav Ing. CSc., poslanci Jiroušek Josef a Sahánek Milan Ing., členové Forman Štěpán, Ing. Mrákota Miroslav, Kraml Miroslav, aktivisté Majer Jiří, Ing. Mlejnek Jan, Ing. Tichý Čestmír, Kutil Josef, Prášek Ladislav.

Komise školská a kulturní
předseda Korandová Jaroslava, tajemník Jeníčková Hana, poslanci Ouška Jiří a Pelikán František, členové Nademlejnská Alena, Koldínská Juliana a Mildorf Karel, aktivisté Tichá Alena, Šnajberková Věra, Galló Vilém a Petržílková Alena.

Komise obchodní
předseda Hanžlíková Zdeňka, tajemník Bucharová Anna, poslanci Doležalová Iva, Záhorská Antonie, členové Chalupecký Václav, Dolejší Olga a Žežulková Marie, aktivisté Víchová Markéta, Šmigielská Jiřina a Kutil Miloslav.

Komise pro ochranu veřejného pořádku
předseda Kutil Jiří, tajemník Havrdová Marie, poslanci Urban Pavel, JUDr. Jiskrová Libuše, členové Soukup Karel, Kalivoda Jiří st., Skuček Stanislav, aktivisté Kunta Karel, Nademlejnský Antonín, Rambousek Zdeněk.

Komise místního hospodářství
předseda Klečatský Karel, tajemník Holubec Otto, poslanci Tauš Josef, Vopava Karel, členové Holub Ladislav, Ing. Mrákota Pavel, aktivisté Bauer Ivan, Semová Monika, Havrda Jan

Komise pro ochranu životního prostředí a zdravotnictví
předseda Šenigl Vladimír, tajemník Ing. Markalous Jaroslav, poslanci Ing. Jiskra Karel, Hořejší Alenka, členové Drnek Jiří, Beneš Miloslav, aktivisté MUDr. Pajdlová Svatava, Stonjeková Magdalena

Komise sociální a bytová
předseda Dr, Horová Marie, tajemník Balejová Milada, poslanci Vaníčková Alena, Krajči Jan, členové Hemelíková Marie, Jiskrová Adolfina, aktivista Glosová Emilie

Komise pro mládež, tělovýchovu a sport
předseda Ing. Hnízdil Vladimír, tajemník Šindelářová Markéta, členové Zápotocká Helena, Ing. Kovalská Ludmila, aktivisté Ing. Šindelář Jan, Dobruský Jiří.

Jak správně vyvěšovat státní vlajky?

Postup je tento:
1/ Při svislém, plochém zavěšení - čs. státní vlajka se zavěšuje tak, že při pohledu z ulice je červený pruh v p r a v o. Od čs. státní vlajky se pak vpravo umístí sovětská státní vlajka.

2/ Při zavěšení na stožáry- čs. vlajka se zavěsí tak, že bílý pruh je nahoře. Na pravý stožár - při pohledu z ulice - se zavěšuje sovětská státní vlajka.

Redakční rada

Vzpomínky vězně - lékaře, MUDr. Přemysla Poňky

1. pokračování

Několik dní žila naše nově stmelená trojice převážně povídáním při pochodu krátkými kroky k oknu a zpět. Bylo jich 6 k oknu a zpět k těžkým vratům s občas mrkajícím malým okénkem, které nás hlídalo. Dlouhou chvíli jsme si krátili písničkami. Kromě našich národních jsme zpívali Internacionálu, kterou nás naučil Václav a s Pavlem jsme zpívali písně z kancionálu, byl hluboce věřícím protestantem, ale šlo nám to všechno docela dobře dohromady.

Poznali jsme vzájemně své rodiny, své zájmy a starosti a shodli se, že k nejhroznějším duševním zážitkům patří nuda z nic nedělání. Mezi naše povinnosti patřilo jednou nebo snad dvakrát týdně drhnout podlahu. Dostali jsme k tomu rýžák, kyblík se studenou vodou a hadr. Ve škvíře podlahy jsem objevil kus tuhy a zaradoval jsem se. Dělávali jsme si se ženou plány, jak by měl asi vypadat jednou náš vysněný dům. Tak jsem na toaletní papír kreslil plány. Při jedné takové činnosti se rozbliklo okénko ve dveřích a vzápětí mne vytáhl bachař na chodbu. Po zmlácení mne donutil dělat dřepy v stále rychlejším tempu. Lapajícího dech se záchvaty dusivého kašle mne vstrčil zpět do cely. Hodnou chvíli jsem vykašlával zpěněné hleny s krví. Šťastně jsem přečkal hrozící otok plic z nadměrného zatížení srdce.

Asi po deseti dnech jsem byl odvolán a usazen s řadou spoluvězňů v "zeleném Antonu". Poznal jsem zarostlého Julia Fučíka, který v té době byl "hausarbeitrem" v Pečkárně. Hodnou chvíli jsem seděl v "biografu" než jsem byl odveden k fotografovi, abych se ocitl v albu zločinců. Tehdy jsem ztratil naději na brzký návrat do vzdáleného milovaného domova. Předtucha dalšího vyšetřování a trýznění u Wolnera se nesplnila a brzy jsem byl odvezen s řadou kamarádů zpět na Pankrác. Při třetím převozu do Pečkárny jsem byl odveden gestapákem do protější budovy k vyšetřujícímu soudci, přezíravému nadčlověku, který diktoval písaři žalobu z Wolnerových lejster, celkem se na nic neptal. Jeho písař mě pak odvedl do hovorny, kde mne očekávala moje žena s mými rodiči. Radost na obou stranách byla sdružena s úzkostí a smutkem z nejisté budoucnosti. Žena mi připravila hotové hody po asi šestitýdenním hladovění a připravila mne na to, že našla pro mne advokáta a že budu postaven před lidový soud v Drážďanech a že budu možná i osvobozen.

Václava jsem v cele už nenašel při návratu z návštěvy a Pavel brzy na to byl také propuštěn. Vzápětí přivedli do mé cely už zkušeného "kriminálníka", obviněného z ukrývání ilegálních osob. Vracel se z Terezína k novému, patrně svědeckému, výslechu. Poučil mne o řadě postřehů a hlavně o velmi zlých poměrech v Terezíně. Vysvětlil mi, že propuštění (Entlassung) má dvojí význam. A nejméně často skutečné propuštění domů, častěji přesun do jiného gestapáckého zařízení anebo k likvidaci. Snad už za tři dny odešel a byl nahrazen asi 65letým vousáčem, u něhož byla nalezena stará, ale nepřihlášená lovecká puška. Naříkal, že musí zemřít, že s ním hrozně gestapáci zacházeli, že musí držet dietu pro žaludeční vřed a že jistě co nevidět zemře. Trochu se uklidnil, když zjistil, že jsem lékař a ujistil ho, že se mu při "zdejší dietě" vřed brzo zahojí. Dva dny se jídla ani nedotknul k mému dobru nebo lépe k mému nasycení. Když ochutnal prvý pankrácký guláš (prý koňský), nechal v misce sotva polovinu. Chuť k dojedení zbytku mě trochu pokazilo několik kapek z nosu, které mu spadly do jídla. Dohodli jsme se, že bude oddělovat ze svého jídla do mé misky předpokládaný nadbytek. To se stalo jen ale asi dvakrát, žaludek ho přestal zlobit. Za několik málo dní ještě v hluboké noci mne vzbudila výzva "haftlig Ponika Entlassung". Mnoho se nás shromáždilo ve velkém sklepním prostoru a snad dvě hodiny jsme čekali na povzbuzení: los, los a převezli nás v etapách kamsi k vlaku a předali nás do normálního vagonu, kde nás hlídali mladí vojáci. Opatrně navazovali s námi hovory a neměli námitek, když někdo vhodil do vagonu chleba nebo cigarety. Přáli nám tak zejména železničáři. V Drážďanech nás převzali příslušníci normální policie (Schupo) a vedli nás v trojstupu městem nespoutané až jsme stanuli před obrovskou šedou stavbou, jakýmsi velikým pohádkovým hradem. Byla to "Mathilda" asi dvěstě let stará věznice.

Po orientační prohlídce nejsme-li zavšiveni a ostatních formalitách jsme odevzdali šaty a vyfasovali vězeňské ošacení a prádlo a byli jsme rozmístováni do cel. Procházel jsem velikou rotundou, v jejímž středu stála zasklená kukaň, ze které úsměvně velmi přívětivě nám kynul stařičký bachař, kterému se trošku třásla hlava stařeckým třesem. Z jeho stanoviště bylo vidět do šesti hlubokých chodeb, zasahujících do dvou poschodí. Stanul jsem u chodbaře třetí chodby. Byl to kamarád Matula asi 35letý statný muž. Ujal se mne přímo otcovsky, přinesl vysokou konev s horkou vodou, abych si ohřál o její stěnu vychladlé a cestou unavené nohy. Vzápětí mi donesl mísu teplých brambor. Když se pak dověděl, kdo jsem, řekl mi, že má v Černošicích vzdálenější příbuzné (rodinu Janatkovu). Bachařem třetí chodby byl muž, jehož jméno si nemohu vybavit, říkali jsme mu Kugelblitz - tedy kulový blesk. Velmi přiléhavé označení pro bleskurychlého bývalého policejního sanitáka. Byl to tehdy jistě už šedesátník jako většina našich strážců. Lítal po schodech většinou po dvou jako drak a docela tiše dovedl opravdu bluskurychle a téměř i neslyšně otevírat cely. V mé nové ponuré cele byla už hromada papíru a hrnec s klihem. Vyložil, kolik obálek musím za den udělat a za kolik obálek dostanu o jednu bramboru víc k večeři. Počáteční horlivost v lepení obálek snad už během tří dnů se změnila v hrozně nudnou otrockou práci.

Po prohlídce lékařské u "obermedicinalrata Schnellera"a pohovoru s nadutým ředitelem věznice byla nám povolena práce v kolektivu tak, aby nikdo z naší skupiny nebyl ve stejné partě. Nebyla však nesnadné dohovořit se na ranním cvičení či procházce. Mě byla přidělena práce na chodbě na běžícím pásu, na němž jsme postupně dávali dohromady součástky do protiletadlových nábojů pro firmy Sachsen-werk a Elbhalwerk, které měly, jak jsem časem poznal ještě ve sklepích

a jiných chodbách řadu nejrůznějších pracovišť. Při naší práci nás hlídali civilní mistři a radili nám předáci z našich řad - "vorarbeitři". U běžícího pásu byl předákem kamarád Bláha. Dobře se o nás staral a naplňoval nás optimismem. Za několik málo dní jsem byl předvolán k pohovoru s M. Schnellerem, který mne vyzval, abych dělal za něj preventivní prohlídky a poskytoval spoluvězňům první pomoc pod dohledem Hauptwachtmeistra Grandeho. Byl to svalnatý malý muž, který se hned od počátku choval ke mě laskavě a k vězňům slušně. Prvotní vzájemná opatrnost byla brzy nahrazena plnou důvěrou, když se mi svěřil, že nesouhlasí v srdci s tím, že jsme tu vězněni vlastně pro lásku ke své vlasti.

V únoru 1943 jsme stanuli před lidovým soudem s fraškovitým jednáním. Prokurátor vyzýval soud k nejpřísnějším trestům, zvlášť s ohledem k tomu, co krásných, mladých, statečných vojáků muselo položit své životy v oběť za velké Německo. Jen Zdeněk byl odsouzen k smrti a naše skupina na dva roky do vězení. Většina z nás byla vyreklamována k pracím ve zdejším vězení, tedy na Matyldě. Tumpach, bývalý učitel, se stal dokonce vorarbeitrem na soustruzích, Cvrček dělal elektromotory a já jsem pracoval v ordinaci a s Grandem jsem chodil po celém vězení.

Pokračování příště.

Mít smysl pro nové, ale ...

Červencové ráno svítilo svěžestí jako zlatá reneta. Václav s Josefem zahnuli z Václavského náměstí do Vodičkovy ulice a na chvíli se zastavili. Oba postarší důchodci - i když ještě celkem svěží - se vzhledem a jednáním báječně doplňovali, - v očích jiskřivý zájem o okolí, jakoby stále ještě chtěli něco objevovat. Jediný rozdíl mezi nimi snad byl v

tom, že Josef byl ze Všenor I a Václav z dvojky.

- Sednem na metro až na Karláku, - navrhl Václav, - víš já strašně rád chodím Vodičkovou, vona zrovna kypí takovym tím obyčejným lidskym hemžením. Václavák, ten je poněkud vznešený, působí nějak majestátně; no konečně má na to právo, tady proběhlo něco událostí!

- Fakt, jen co jsme tu sami prožili, souhlasil Josef a nasadil skoro sváteční tvář. - Jen si vzpomeň, září v osmatřicátým, květen v pětačtyřicátým, únor v osmačtyřicátým, samá historie a ne malá!

-Já jsem tu člověče, dokonce vítal 28. říjen v osmnáctým roce, vpadl mu do řeči rozvemě Václav, - tedy spíš fyzicky, byly mi dva roky a otec mě nesl na ramenou, ale prý jsem křičel a mával s ostatními.

-No pokud se pamatuju, tys byl vždycky bujarý chlapec a něco z toho ti zůstalo do dneška, říká s úsměvem Josef. Šafra ten čas ale letí, povzdechl si a bez přerušení pokračoval - Počkej sekundičku, já si skočím pro cigarety a zabočil do obchodu u podchodu, nechávaje mírně překvapeného Václava stát na chodníku.

Po chvíli, když pokračovali v cestě, povídá Václav - hele tady je ten grill, kam jsme před lety chodívali ráno s Karlem Bednářem a Vlastíkem Molhancem na turka. Kamaráde, to bylo kafe! Byla tam tenkrát taková starší matka, nejdřív nahřála v džezvě kávu s cukrem, aby se pustil olej, pak dolila vodu a dvakrát povařila. S tím si dnes už nikdo práci nedá. My jsme si s Vlastíkem k tomu zapálili a to byla lahoda!

- A co tomu říkal Karel, to byl přece zapřísáhlý nepřítel kuřáků? ptal se Josef.

- Nic, tohle on vždycky toleroval.

- No vidíš a oba to vzali zkrátka ačkoliv vono je to lepší takhle, mudroval Josef.

- Zkrátka nebo zdlouha, vždycky je to zlý, odporoval důrazně Václav. Každej den stojí za to, i kdybys měl třeba jen bezmocně sedět a pozorovat sluníčko, jak ti leze po ruce.

- Jo, jenže vono tě taky třeba štípne, provokoval Josef.

- A to je právě ono, alespoň víš, že žiješ, ty skeptiku! uzavíral Václav a podíval se pátravě na Josefa - cos' mi to vlastně říkal, když jsi šel pro cigarety? Abych počkal sekundičku nebo takovou nákou pitomost?

- No jasně, vteřiny jsme přeci škrtli téměř beze zbytku ze slovníku Václave, odkdy ty nemáš mysl pro nový? divil se na oko Josef.

- Smysl pro nový mám, to víš sám moc dobře, ohrazoval se Václav. Ovšem takový prkotiny, jako přejmenovávání vžitých názvů, na to mě teda neužije. Vem si třebas' právě tu chudinku vteřinu, takové pěkné slovíčko, ale vono holt to nezní mezinárodně. A co tahle hmotnost místo váhy, ani sloveso to nemá, takže i televizní sportovní komentátoři se neodváží říct, že někdo hmotí 70 kg a ti jsou těmito novotami přece přímo zatíženi. V případě, že se některý splete a řekne za kolik vteřin kdo běžel stovku, tak se div nečervená. Nebo když si břicháčkové u nás zvykli počítat kalorie, aby snížili svou obezitu, rozohňoval se Václav, - tak se kalorie změnily na džauly a národ než by si to před jídlem přepočítával tloustne vesele dál. A v poslední době nám vyměnili Holanďany za Nizozemce, to si komentátoři nepletou, ale přitom jim nevadí, že neovládají zvratná zájmena a kazí dál naši mateřštinu germanismy. Moc mě nedávno potěšil ve své obligátní čtvrthodince Jaroslav Moučka se Slávkou Budínovou, když jim vtipným, sobě vlastním způsobem, tohle komolení češtiny vytkli. Já si v tomhle velmi vážím Slováků, kteří Holanďany nechali nadále v Holandsku a mají do-

konce i policajty. U nás kdybys' byl za první rebupliky řek strážníkovi policajt, tak tě hnal pendrekem přes půl Prahy, vykládal nazlobeně Václav a Josef jen souhlasně kýval hlavou.

- A co je nového ve Všenorech, už jsem tam pár neděl nebyl? ptal se Václav.

- Nic moc.

-Elektriku vypínají?

- Ani se neptej. Větší část obce přepojili na Beroun a zatímco Slapy potřebovaly k vypnutí proudu, aby zahřmělo v Plzni, Beroun stačilo trochu deště a 7. července jsme drželi černou hodinku při loučích jako ve středověku.

- A co masna, premává?

- No, ani ne. Do konce ji drželi nad vodou důchodci a teň Jednota hledá vedoucího. Nikdo to prý nechce, protože je tam malý obrat a nevydělal by si, vykládal Josef.

- To tedy nepochopím, čílil se Václav, když byl v masně v minulém roce vedoucím Straka, zvedl v krátké době tržbu na dvojnásobek, protože měl především dostatek zboží. No a lidé postupně přestali shánět maso v Dobřichovicích, v Radotíně nebo v Praze, když věděli, že dobře nakoupí doma. Myslím, že to vězí především v dostatečném zásobování a bude-li zajištěn zároveň vyšší obrat, nebude ani problém najít vedoucího. Vždyť si vzpomeň Josefe, v padesátých letech byli ve Všenorech tři řezníci - Kacovský, Huml a Sojka a všichni prosperovali. A přitom masa a masných výrobků se kupovalo míň, mezi lidmi nebylo také tolik peněz. Nemám pravdu?

Josef jen němě přikývl. Pomalu došli k metru na Karlově náměstí. Václav se zastavil, jakoby si právě na něco vzpomněl. - Šafra Josefe, chtěl jsem se ještě zeptat ve Sluně, jestli příští sezonu nebudou dávat v Národním divadle Bludného Nizozemce. V týhle úpravě jsem ho ještě neviděl. No nic, zeptám se příště.

-Cože? Jó, tak, pochopil vzápětí Josef a uchechtl

se. - To by se člověče Richard Wágner asi obrátil v hrobě!

- No určitě by mu to dalo zabrat, řekl Václav, prošel za Josefem turniketem a poprvé v životě nemusel označit jízdenku. Uvědomil si to a překvapeně zjistil, že ho to ani moc netěší. Jenže co naděláš, usmál se jaksi do sebe. Konečně sedmdesát není zas tak moc a pospíchal za kamarádem.

Zdeněk Wiesner

Rady zájemcům o výstavbu

pokračování

Stavby mohou být trvalé a dočasné, u nichž se předem omezí doba jejich trvání.

- změny dokončených staveb, jsou to:
  a/ nástavby, jimiž se stavby zvyšují
  b/ přístavby, jimiž se stavby půdorysně rozšiřují a které jsou vzájemně propojeny s dosavadní stavbou.
  c/ stavební úpravy, např. přestavby, vestavby, změny vnitřního zařízení, změny vzhledu stavby apod.

- změny staveb před jejich dokončením, se rozumí změny proti stavebnímu povolení nebo dokumentaci, ověřené stavebním úřadem ve stavebním řízení. Nutno vždy projednat předem a před kolaudací stavby.

- jednoduché stavby, jsou to :
  a/ stavby pro bydlení, pokud jejich zastavěná plocha nepřesahuje 300 m2, pokud mají nejvýše 4 byty, jedno podzemní a tři nadzemní podlaží včetně podkroví /rodinný domek nebo dvojdomek/
  b/ stavby pro rekreaci /rekreační chaty, rekreační chalupy a zahrádkářské chaty/

c/ přízemní stavby a stavby zařízení staveniště, pokud jejich zastavěná plocha nepřesahuje 300 m2 a výška 15 m /větší kolny, velké sklady, pomocné stavby na staveništi apod./

d/ přípojky na rozvodné sítě /přípojky el. energie, vody, plynu, kanalizace, studny, velké žumpy apod./

Za jednoduché stavby se nepovažují stavby shora uvedené, pokud je jejich součástí jakákoliv provozovna nebo dílna pro výdělečnou činnost, stavby skladů hořlavin a výbušnin, stavby pro CO, PO a jadernou energetiku.

- drobné stavby jsou stavby, které plní doplňkovou funkci k hlavní stavbě a které nemohou podstatně ovlivnit životní prostředí a to:

a/ přízemní nepodsklepené stavby, pokud jejich zastavěná plocha nepřesahuje 10 m2 a výška 4 m, např. kůlny, prádelny, přístřešky, zařízení pro nádoby na odpadky, zemědělské drobné stavby - králíkárny apod., vrátnice, šatny, umývárny, hygienické zařízení, úschovny kol, stavby sportovních zařízení apod.

b/ podzemní stavby, pokud jejich zastavěná plocha nepřesahuje 10 m2 a hloubka 1,5 m, např. sklepy, žumpy, septiky, studna do 1,5 m hloubky apod.

c/ oplocení všeho druhu

Za drobné stavby se nepovažují stavby shora uvedené, pokud je jejich součástí jakákoliv provozovna, stavby garáží všeho druhu, skladů hořlavin a výbušnin, stavby CO, PO a pro jadernou energetiku.

- stavební pozemek, rozumí se tím část území určená územním plánem, seznamem pozemků pro výstavbu rodinných domků nebo územním rozhodnutím k zastavění a nebo pozemek již zastavěný hlavní stavbou.

- staveniště je místo určené k uskutečnění stavby nebo udržovacích prací. Zahrnuje stavební pozemek a případně též jiné pozemky či jejich části, stanovené v územním rozhodnutí nebo stavebním povolení.

- územní rozhodnutí, vydává se pro novostavby /hlavní stavby a jednoduché stavby/. Stavebník /žadatel o stavbu/ žádá o vydání územního rozhodnutí u stavebního úřadu - vždy odbor výstavby a územního plánování ONV Praha-západ - na předepsaném tiskopise. Žádost obsahuje :
  a/ jméno a adresa žadatele
  b/ předmět žádosti se stručnou charakteristikou území a způsobu jeho dosavadního využití
  c/ seznam a adresy všech známých účastníků územního řízení /sousedé, okresní hygienik - OHS, okresní požární inspekce - OIPO, MNV v místě stavby, případně lesní správa - je-li pozemek v blízkosti lesa, správa vodoteče - je-li u pozemku apod. /Poznámka: stavební úřad přizve k územnímu řízení další potřebné účastníky, orgány, organizace dle potřeby.
  d/ druhy a čísla parcel dotčených pozemků podle evidence nemovitostí s uvedením vlastnických a užívacích práv. Nutný výpis z evidence nemovitostí od Geodezie, středisko Praha-západ.
  e/ další doklady, které jsou uvedeny na tiskopise žádosti odboru výstavby ONV, např. vynětí ze zemědělského půdního fondu, vyjímka z ochranného pásma apod.

K žádosti se přikládá situační výkres současného stavu území dvojmo a stanoviska, případně rozhodnutí dotčených orgánů /OHS, OIPO, památkáři, MNV apod./ a dvojmo stavební dokumentace zamýšleného předmětu stavby -většinou, nestanoví-li stavební úřad jinak, se předkládá tzv. jednostupňová dokumentace /u soukromých stavebníků/.

Stavební úřad posoudí předložené doklady a vyvolá územní řízení, jehož výsledkem je rozhodnutí o umístění stavby.

Stavební úřad může sloučit územní řízení se stavebním řízením pro vydání stavebního povolení v případech umístnění jednoduché stavby nebo její přístavby nebo nástavby, kdy podmínky umístnění jsou jednoduché a jednoznačné nebo v případě stavby rodinného domku na pozemku zahrnutém v seznamu pozemků pro výstavbu rod. domků.

Stavební úřad může upustit od vydání územního rozhodnutí o umístění stavby na pozemcích v uzavřených prostorách stávajících staveb, pokud se nemění vnější půdorysné ohraničení a výškové uspořádání a vnější vzhled stavby a nezhoršuje se životní prostředí.

Rozhodnutí o umístění stavby nevyžadují:
a/ stavební úpravy a udržovací práce na stavbách
b/ drobné stavby
c/ stavby zvláštní /vojenské, min. vnitra apod./
d/ informační, reklamní a propagační zařízení.

Pokračování příště

Naši jubilanti

70 roků

Homolková Marie	Všenory čp. 117	nar. 2.7.1916
Wiesner Zdeněk	Všenory čp. 10	nar.29.7.1916
Ziegelbauerová Marta	Všenory čp. 278	nar.10.7.1916

75 roků

Dubánek Antonín	Všenory čp. 340	nar. 22.7.1911
Pokorná Julie	Všenory čp. 72	nar. 28.8.1911

80 roků

Svobodová Miroslava	Všenory čp. 35	nar. 21.7.1906

85 roků

Dolníková Helena Všenory čp. 418 nar. 20.7.1901

88 roků

Bečvářová Beata Všenory čp. 157 nar. 18.8.1898

Všem jubilantům přejeme hodně zdraví a osobní pohody.

Rodinná pošta

Děkujeme za projevy soustrasti a účast při posledním rozloučení s naší matkou a babičkou paní Annou Hnízdilovou.

Rodina Hnízdilova a Štrosova

Všem přátelům, kteří doprovodili na poslední cestě naší drahou zesnulou Marii Polákovou děkuji.

Jiřina Balejová
jménem rodiny

Děkujeme všem přátelům a známým za projevy soustrasti a za účast na posledním rozloučení s naším zesnulým manželem a otcem Antonínem Holečkem.

Jiřina Holečková
Irena Kolínová

- x - x - x - x -

Schváleno ONV Praha-západ, odborem kultury, dne 23.4.1978, č.j. 339/78-kult./Št. Vydává MV KSČ a MNV Všenory. Tiskem OPS Praha 4.
Všenorský zpravodaj vychází každý sudý měsíc, uzávěrka do 20. dne předchozího lichého měsíce.
Redakční rada: Wiesner Zdeněk - odpovědný redaktor, Bečvářová Blažena, Havrdová Marie, Hlasová Jiřina, Kraml Miroslav, Majer Drahomír, Dr. Mejstřík Václav, Urban Pavel.